

ATT VARA WANNABE

"Va? E du på rikit helt finsk?" Det är något som man blir tillfrågad alltid när det kommer fram att man har finsk bakgrund. Men det är allt. Det blir aldrig någon större diskussion och attityden är alltid mycket positiv! Oftast är det dessutom roligt när ingen vet något om dig, du är helt okänd. Men det medför dock att man kände först ingen. I lilla ankdammen känner ju alla varandra via grannar, småkusiner eller familjebekanta. Det är alltid roligt att se på när finlandssvenskar träffas. De börjar med att fråga var man har gått i skola, var man bor och sen efter det börjar man leta efter bekanta via skolan via vänner...

Under de första veckorna var vi rätt osynliga i gruppen, mera tystlåtna och bara hängde med i diskussioner med korta kommentarer och leende. Vi fick stöd av andra som pratade finska om någonting var oklart. Men vi klarade av det, och efter några veckor var vi helt lika "messissä" som alla andra! Det är mycket vanligt att unga blandar både finska och engelska i deras svenska, vilket är förstås mycket lättare för oss. Men svårigheten för oss blir då när det gäller att snacka med en helt svensk, när han eller hon inte förstår när vi "far på lenkki" eller att "vitsit så det är kiva". (Vi har testat det!) Det har också hänt att vi finländare har lärt oss i skolan några ord som finlandssvenskar inte använder. För att nämna ett exempel, ordet "basket" fick våra vänner att skratta när vi använde det i stället för korgboll. Man märker att det ibland är en stor skillnad mellan rikssvenska och finlandssvenska.

Finlandssvenskar, i alla fall de som vi har träffat på Hanken, har varit mycket vänliga och inte alls "bättre folk" som både jag och min nya vän från Joensuu hade blivit varnade för. Visst finns det somliga som verkat vara lite "överklass", men det finns också sådana i finländare. Men det märks nog att unga är vana vid att festa och festa fint. Flickornas garderob innehåller automatiskt flera snygga klänningar, och födelsedagsfester har oftare dresskodet "snäppet snyggare". Vilket är mycket trevligt, det är ju fint att man redan som ung kan klä sig snyggt och bete sig som business män och kvinnor!

Att studera på svenska var till en början svårt för oss båda. Att läsa till tenter tar dubbelt så lång tid för oss när man behöver använda ordbok

relativt ofta. Men begreppen och orden skulle säkert vara nya för oss också på finska, så det är väl detsamma på vilket språk vi lär dem. För mig ger det dessutom en större ”drive” när det handlar om att studera på svenska, vet inte varför! Jag skulle säkert inte vara så motiverad att studera på Kauppis, det är ju ”på fel sida av gatan”.

Vi har en mycket bra svensklärare som gärna hjälper oss i skolan. Vi skriver texter, övar på grammatik under lektionerna och diskuterar allmänna saker. Dessutom hjälper de svenska fonder oss, t.ex. har vi möjlighet att få hjälp när vi skriver kandidatexamen.

En av mina nya kompisar från skolan har nämnt sig själv till min ”personliga svensklärare”. Alltid när jag säger något fel, böjer orden på fel sätt eller använder ”den” i stället för ”det” korrigerar han mig. Det skulle kunna vara irriterande, men jag uppskattar det massor! Det är ju just på det sättet som jag lär mig att prata korrekt svenska. Vännerna har inget problem med att läsa igenom texterna som jag skriver till våra grupparbeten heller.

Felen som jag gör är oftast just sådana att jag skriver ”en” i stället för ”ett” eller använder fel preposition. Jag har lärt mig, tack vare många skratt, att man är hos tandläkaren eller frissan, inte i eller på. Texterna som jag skriver är inte ännu jätte informativa, jag använder många onödiga ord och kan inte ännu så kortfattat beskriva saker. Det är ett problem under tenterna när man borde kortfattat beskriva något. Men så småningom blir jag bättre.

Svenska handelshögskolans studentkår är fantastisk. De ordnar massor med olika evenemang, och i början var det viktigt för oss att få träffa nya kaverin! Gulishösten förbi jätte snabbt, för snabbt! Våra tutorer ordnade många oförglömliga fester på Casa och efter Gulisintagningen luktade vi alla så illa att huhhuh! Snapsvisorna har också blivit mycket bekanta under det här första året, samt snaps och festen! Men det är så vi ska gå till väga, vi som är wanna be finlandssvenskar.

Orsaken till att vi valde Hanken i stället för finska Kauppis var att det svenska språket förhoppningsvis ger oss finskspråkiga en fördel i framtiden när vi söker jobb. Som skola är Hanken mycket berömd också bland finskspråkiga. Det handlar om att få studera på svenska, inte att vi måste göra det. Det här är ju vårt eget val, och vi har inte ångrat oss ett dugg!

—PIA

